

TÁVOLI HÍREK

ADVENTISTA MISSZIÓ

fiatalok és felnőttek részére

2017 • NEGYEDIK NEGYEDÉV • EURO-ÁZSIAI DIVÍZIÓ (EÁD)

TARTALOM

KIRGIZISZTÁN

5 Isten csendre intett / Október 7

KAZAHSZTÁN

7 Szombatkedvelő takarítónő / Október 14

EÁD

10 A masszázs ajtót nyit / Október 21 T

12 A felhők kiáltottak / Október 28

OROSZORSZÁG

15 Három csoda a kórházban / November 4

18 Szombaton nincs tanítás / November 11 T

TÁDZSIKISZTÁN

21 Temetői séta / November 18

23 A futball jó oldala / November 25 T

UKRAJNA

25 Megéri-e jónak lenni? / December 2

28 Bizonyágtevés a vonatban / December 9

MOLDOVA

31 Három ima / December 16

34 Perben Isten ellen / December 23

40 A 13. szombati program / December 30

T = A tizenévesek számára is érdekes történetek

A címloldalon: Nikita Kirkacsev, 22 éves, szombatünneplő, annak ellenére, hogy az iskolából többször is megpróbálták kidobni. A történet a Rosztov-na-Donu városból érkezett, a 18. oldalon található.

— IV. negyedév —

ADOMÁNYAINK EDDIGI EREDMÉNYEI

A 2014-es évi, tizenharmadik szombati adományaink támogatásával adventista iskola épült az ukrainai Dnyepropetrovzszkban és egy adventista imaház a fehéroroszországi Minszkben.

KEDVES SZOMBATISKOLAI VEZETŐK

Ebben a negyedévben bemutatjuk nektek az Euro-ázsiai Divíziót (EAD) amely 11 időzónát és 13 országot ölel fel: Afganisztán, Örményország, Azerbajdzsán, Fehéroroszország, Grúzia, Kazahsztán, Kirgizisztán, Moldova, Oroszország, Tádzsikisztán, Türkmenisztán, Ukrajna és Üzbegisztán.

Ebben a negyedévben öt említett országból érkeznek a hírek. Az emberek neveit megváltoztattuk, hogy megvédjük egyházunk művét ezeken a kihívásokkal teli területeken.

Kihívások

Az Euro-ázsiai Divízió legtöbb országa valaha a Szovjetunió tagállama volt, ahol 70 éven keresztül korlátozták a vallásszabadságot. Ezekben az Euro-ázsiai Divízióhoz tartozó országokban, napjainkban 322 millió ember él, de csak mindössze 111,500 személy adventista keresztény. Tehát minden adventista hívőre 2,888 nem adventista lakós jut. Ukrajnában él a legtöbb adventista. Egy hívőre 900 nem adventista jut, és a divízió híveinek a fele ebben az országban él. Ukrajnának éppen az ellentétét találjuk a divízió déli országaiban, mint például Afganisztán, Kazahsztán, Kirgizisztán, Tádzsikisztán, Türkmenisztán és Üzbegisztán. A egyházdivízióknak ezekben az országaiban 103 millió iszlám vallású ember él, akik között csupán 4,200 adventista hívő van, s ez azt jelenti,

hogy minden 24,500 emberre jut egy adventista hívő. Eljutni ezekhez az emberekhez az evangéliummal valóban nagy kihívás, s egy igazi nagy missziós terület.

Azért döntöttünk a szóban forgó negyedévi tervek mellett mert ezek segítségével bizonyosságot tehetünk az embereknek az ő tevékenységük területén.

Jellegzetességek

A Távoli hírek angol nyelvű PDF verzióját megtaláljátok ezen a linken: [bit.ly/ adultmission](https://bit.ly/adultmission) és a Facebook-on is megtekinthetitek. Látogassatok el a Facebook oldalunkra és nyilvánítsátok ki a tetszésedet (Facebook.com/missionquarterlies).

Használjátok fel a missziós történetek videós feljegyzését, amelyek a világ különféle tájain élő emberek tapasztalatai, de ugyanakkor a 13. szombati adományaink támogatását élvező országokból is vannak felvételek. Tetszés szerint kaphattok egy-egy leírást minden egyes videó klipről, és hozzá linket az interneten, ahonnan az applikációt letölthetitek, vagy akár online is megnézhetitek a videofelvételeket.

Még más információk és tevékenységek: A Források cím alatt a füzet végén, még más weboldal címét is megadtuk, meg egyéb segédanyagot a missziós prezentációtokhoz. További információkért közvetlenül hozzám is fordulhattok: mcchesney@gc.adventist.org

Köszönjük, hogy segítetek a szombatiszkolai osztályotok tagjainak, hogy megismerkedhessenek a világszerte élő hittestvéreikkel, és hogy bátoríjátok őket, hogy adakozzanak a missziós célokra.

Szívből kívánom nektek az Úr gazdag áldását!

Andrew McChesney, a Távoli hírek szerkesztője.

Adakozási lehetőségek

Ebben a negyedévben adományainkkal támogatni fogjuk a/az:

- Olyan többcélú komplexum építését a moldovai Reziniben, ahol egy cserkészközpont és egy idősek otthona is helyet kap.
- A Dusanbeban (Tádzsikisztánban) élő gyermekek és tizenévesek sporttevékenységén alapuló missziós bizottságtevési programot.
- Többcélú sportkomplexum felépítését a kirgizisztáni Tokamakuban levő, „Heritage” Keresztény Iskolában.

- A „Szolgálj és világíts” missziós központ felépítését az oroszországi Rosztov-na-Donu városban.
- Missziós- és hatásközpont az oroszországi Vlagyivosztokban.
- A gyermekek terve: egy óvoda az iskoláskor előtti gyerekek számára a kazahsztáni Pavlodarban.

1. Szombat, 2017. október 7.

ISTEN CSENDRE INTETT

Kirgizisztán

Müller Krisztián, 33 éves

(Habár imádkoztunk azért, hogy ez az asszony el tudja adni a házat, mégis nagyon meglepődtem a dolgok gyors lefolyásán.)

Én és a családom adventista voluntőrök vagyunk, és Kirgizisztánban, a volt szovjet tagköztársaságban élünk. Minden évben egy rövid időre elhagyjuk Kirgizisztánt. De megvallom, amikor megtudtam az időpontot, egy kicsit felrőttem Istennek, hogy miért éppen júniusban fogunk hazamenni Argentínába, amikor ott éppen tél van. Én decemberben szerettem volna hazautazni, amikor Argentínában nyár van, és akkor a karácsonyi időszakot édesanyámmal tölthettem volna.

A feleségem azonban beteg volt és gyógyíttatni kellett. Összecsomagoltunk és elhagytuk a kirgizisztáni Tokamokuban levő adventista keresztyéni iskolát. Az elmúlt négy évben ebben az iskolában dolgoztam fejlesztési igazgatóként.

Istennek meg volt az oka, miért éppen ebben az időszakban küldött minket haza – még amellet, hogy a feleségem beteg volt. Azt akarta, hogy megtanuljam tisztelni az Ő időzítését.

Isten számára kihívás, számunkra áldás

Még az argentinai tartózkodásom idején felhívott egy hölgy. Adventista volt, de nem ismertük egymást. Hallotta, hogy pénzeszközöket gyűjtök a kirgizisztáni iskolánk számára s ennek kapcsán meghívott az otthonába, hogy beszélhessünk erről a tervünkről.

Amikor megérkeztem, így szólt hozzám: „Közvetlen leszek. Két éve próbálom eladni a házamat, de nem megy. Már a felére csökkentettem az

árát, de így sem sikerült eladnom. Ezért így szóltam Istenhez: „Ha sikerül eladnom ezt a házat, akkor 100,000 dollárt egyházi tervekre adok.”

Tágra nyílt szemmel figyeltem és hallgattam.

„Megpróbáltam felvenni a kapcsolatot néhány egyházközponttal, de egyikük sem reagált a felhívásomra. S akkor meghallottam, hogy te itt vagy”, mesélte az asszony.

Elmondtam az asszonynak, hogy a Heritage adventista iskola igyekszik összegyűjteni 400,000 dollárt, hogy felépíthesse az újabb tantermet, amely segítségével a mostani 330 diák mellett még ennyit fel tud majd venni. Mondtam neki, hogy már tavaly is legalább 40 diákot vissza kellett utasítanunk.

„Jól van, támogatni fogom a terveteket, de imádkozzál érte, mert mondtam ugye, hogy már két éve árulom a házat. Azt hiszem majdnem lehetetlen eladni.”

Ima és felhívás

Imádkoztunk, s aztán hazamentem. Aznap este otthon mindent elmeséltem a feleségemnek és a fiaimnak (egyik hat a másik hét éves). Még aznap este és másnap reggel is őszinte imát intéztünk Istenhez.

Másnap már jelentkezett a vevő, aki kész volt megvenni a házat.

Igaz, hogy azért imádkoztunk, hogy az asszony eladhassa a házat, mégis nagyon meglepett, hogy erre ilyen gyorsan sorkerült. Csalódott voltam, hogy a tél folyamán kell Argentínában lennünk, nem nyáron. Istennek azonban más tervei voltak. A ház eladása a bibliai kijelentés szerint történt: „Csendesedjétek és ismerjétek el, hogy én vagyok az Isten! Felmagasztaltatom a nemzetek közt, felmagasztaltatom a földön.” (Zsolt 46,10).

Isten tudta, hogy az asszony milyen kétségbeesetten vágyakozott eladni a házat, és hogy így fedezni lehet a kirgizisztáni iskolánk új tantermei építésének az egynegyedét. Az ő hozzájárulásának és más emberek adományainak köszönhetően az új, iskolai tantermek már az idén újabb diákok iskoláztatását teszik lehetővé.

Kirgizisztán határain kívül lévén elutazhattam még a rég tervezett egyesült államokbeli körutamra, melynek folyamán eszközöket gyűjthettem. A körutamon még egynegyedét se sikerült összegyűjtenem az asszony által ajándékozott összegnek.

Az eszközök gyűjtése kizárólag az imára és a hitre alapozódik. Megtanultam megengedni Istennek, hogy vezessen ahova, és amikor Ő akar.

A negyedévi adományaink egy részét a Tokamoku (Kirgizisztán) többcélú, többek között nagy előadóteremmel is rendelkező „Heritage” keresztényi iskola kibővítésére fogjuk felhasználni.

Köszönjük az imáitokat és a szombatiskolai adományaitokat.

Rövid tények

- Kirgizisztán néhány nagy civilizáció kereszteződésén található. A selyem útja és más kereskedelmi utak és kultúrák vonulnak ezen az országon keresztül, illetve közvetlen mellette.
- A drága üzemanyag miatt a földet nagyrészt még mindig kézzel művelik, illetve háziállatok segítségével, ahogy évszázadokkal ezelőtt tették.
- A kirgiz, a történelem során félnomád nép volt, amely kerek sátrakban, úgynevezett „jurtákban” lakott, és amely juhokat, lovakat és jakokat tenyésztett.
- Kirgizisztán lakosságának a 80%-a iszlám vallású, 17%-a ortodox keresztény és 3%-a más vallású.
- A kirgizisztáni adventista egyházunknak 757 híve van, s ezek szerint minden 7,530 lakósra jut egy adventista hívő.

Második szombat, 2017. október 14.

A SZOMBATKEDVELŐ TAKARÍTÓNŐ

Kazahsztán

Jelena Golubeva

Jelenának minden oka meg van rá, hogy nyugtalankodjon. Tavaly elvesztette az állását a szombat miatt. Munka nélkül lévén talált magának egy szerényen fizetett takarítónői állást. Most meg halállal fenyegetik, mivel segíteni akar egy asszonnak, hogy ő is szombatot ünnepeljen Kazahsztánban.

Jelena azonban láthatóan elégedett.

Azt mondja, hogy szeret Istennek szolgálni.

A szombatünnepelés valóságos kihívás ebben a 17 millió lakóst számláló országban, ahol mindössze csupán 3,500 az adventista keresztények száma.

Az országban nincs adventista iskola, az állami iskolában a tanítás meg hétfőtől szombatig folyik.

A munkaadók sem viseltek megértéssel a szabad szombat kérelmezői iránt, még akkor sem, ha a hívők készek a szombati napot más napokon ledolgozni.

Az adventistákat, ahogy a többi keresztény hívőket is, az emberek gyakran szektásoknak nevezik.

Jelena gondjai akkor kezdődtek, amikor az előző cég, amelynél dolgozott, úgy döntött, hogy az öt napos munkahetet hat naposra bővíti.

Amikor 2011-ben megjelent a beszélgetésen, az interjú során elmondta, hogy tiszteletben tartja a bibliai szombatot. Az igazgató akkor azt mondta neki: „Jól van, nem gond. Mi öt napos munkahéttel dolgozunk, a te ünneped a hétvégére esik”.

2016-ban a firma - a gazdasági helyzetre hivatkozva - változtatott a munkapolitikáján. Jelenának más választása nem maradt, mint hogy felmondjon.

Két hónap munkanélküliség után, az egyik adventista hívő segített neki, hogy félállásban takarítónőként dolgozhasson egy zálogházban. Jelena közben levizsgázott terápiás-masszörnek, s így volontőrként bese-gített az egyik - egyházunk által vezetett - egészségügyi központban.

Faina nagyanya

Munka közben Jelena megismerkedett Faina nénivel, ahogy ő becézi a 75 éves hölgyet. Az egyik hívő testvérnő révén ismerkedtek meg, és Jelena úgy döntött, hogy az idős néninek 10 napos, ingyenes masszázst ad.

Faina néni, aki a fiatalkori balesete miatt szenvedett fájdalmakat, nagyon hálálkodott, mert javult az egészségi állapota.

Jelena mindig azt mondta neki: „Én keresztény nő vagyok, kérem, Istennek adjon hálát, ne nekem”.

A tíznapos terápiának hamar vége lett. Az utolsó nap Jelena meghívta Faina nénit, hogy kezdjenek el egy közös bibliatanulmányozást. Az asszony elfogadta a meghívást és ők ketten, hetente egyszer, elkezdtek tanulmányozni a 24 bibliai alapigazságot.

Faina elfogadta mindazt, amit megtanult és folyamatosan az életvitele is megváltozott. Elkezdett szombatot ünnepelni.

Amikor a felnőtt fiának, aki nála lakott, beszélt az új hitéről, Pavel nagyon mérges volt, s ezért felhívott néhány hívőt, hogy panaszt tegyen náluk.

„Édesanyám korábban egészen másmilyen volt. Jó ebédeket főzött, most meg nem akar főzni a sertéshúsból. Korábban, ünnepek alkalmával együtt ittunk, most elutasítja”.

Halálos fenyegetés

Pavel fenyegetőzött, hogy bíróságra adja őket, ha folytatják a biblia-tanulmányozást.

Néhány nappal később, amikor az édesanyja nem akarta abbahagyni a Biblia tanulmányozását, egyre komolyabb dolgokkal fenyegetőzött. Jelenának például azt mondta, hogy megöli, hogy ha még egyszer átlépi a küszöböt.

Ekkor két hétig kihagyták a tanulmányozást. A gyülekezet hívei imádkoztak a beállt helyzet miatt. Úgy döntöttek, hogy a tanulmányozást telefonon át folytatják.

„Faina mindig felhívott, amikor a fia elment dolgozni. Imádkoztunk, majd áttanulmányoztuk az adott leckét.”

Amikor már csak két lecke maradt, az idős hölgy fia munka nélkül maradt, s nem kívánta elhagyni a házat. Ekkor ismét megszakították két hétre a tanulmányozást. A hívők azért imádkoztak, hogy a fiú találjon munkát.

„Isten meghallgatta imáinkat. Pavle ismét munkába állt, így folytatni tudtuk a Biblia tanulmányozását.”

Jelena nagyon izgatott volt, amikor tudatára ébredt, mennyire ura Isten az egész helyzetnek.

„Amikor imádkozunk, akkor Faina néni hálát ad Istennek, hogy összehozta őt olyan emberekkel, akik segítettek neki, hogy egészségesebben éljen, és akik révén Istent is jobban megismerhette. A múlt szombaton felhívott és azt mondta, hogy üdvözli az egész gyülekezetet.”

Jelena azt mondja, hogy nehéz elérni az embereket az evangéliummal. Azt mondja még, hogy ő minden tőle telhetőt megtesz, azt is felvállalja, hogy munka nélkül marad, és hogy kisebb fizetésért dolgozik, ha ez által hűségesebben szolgálhat Istennek és beszélhet a hitéről az embereknek.

A negyedévi tizenharmadik szombatiskolai adományaink támogatásával felépül a kazahsztáni Pavlodarban, Jelena szülővárosában, az első adventista iskolai előkészítő.

Rövid tények

- Kazahsztán a világ 9. legnagyobb területű országa és legnagyobb területű tengerpart nélküli országa.
- A történelem során Kazahsztánban nomád népek éltek.
- Hivatalos nyelvek a kazak és az orosz. A lakosságnak több mint a fele kazak nyelven beszél, az orosz a második legelterjedtebb nyelv.

3. szombat, 2017. október 21.

A MASSZÁZS AJTÓT NYIT

Nyikolaj, 20 éves

(Nyikolaj váratlan telefonhívást kapott, amely örökre megváltoztatta a családjá életét.)

Nyikolaj, a húszéves adventista fiatalember restriktív iszlám országban él, ahol még megvallani is veszélyes, hogy valaki keresztény. Nyikolaj elvégezte az egy hónapos masszázstanfolyamot, amelyet az adventista egyház szervezett meg a szomszédos országban. Hazatérése után feltette a Facebook-ra, hogy terápiás-masszázst vállal.

A kétségbeesett édesanya

Nemsokára rá felhívta őt egy hölgy, aki elolvasta a reklámot. Arra kérte Nyikolajt, segítsen a kisfián.

Nyikolaj habozott, amikor azonban megtudta, hogy a fiú rokkant, így szólt: „Nekem még nincs tapasztalatom. Kezdő vagyok.”

Az asszony azonban erőltette a dolgot: „Kérem, jöjjön el. Senki nem akar segíteni a fiamon”.

Nyikolaj nem szívesen egyezett bele, hogy találkozzon a kisfiúval. Amikor meglátogatta és megismerkedett a gyerekkel, látta, hogy nagyon súlyos a helyzete. Így szólt a gyermek édesanyjához: „Bocsásson meg, nekem még sincs elég tapasztalatom ahhoz hogy segítsék rajta”.

Az asszony elkezdett sírni: „Kérem, segítsen rajta. Már minden masszórt, terápiás dolgozót megkérdeztem. Senki sem akart segíteni. Ön az én utolsó reményem”.

Engedje meg, hogy imádkozzak

Nyikolaj szíve teljesen meglágyult. „Jól van. Megpróbálok segíteni rajta, de egy feltétellel. Én keresztény vagyok, és isteni bölcsességre van szükségem ahhoz, hogy tudjak rajta segíteni. Amennyiben megengedi, hogy minden terápiás masszázs előtt imádkozzak, akkor talán isteni segítséggel meggyógyul a fia.

Meglepődött, hogy az anya beleegyezett. A fiú édesapja is otthon volt, amikor Nyikolaj harmadszor ment hozzájuk, és kíváncsian, de kételkedve szemlélte, ahogy Nikolaj a masszázs előtt a fiúért imádkozik. Nyikolaj megtudta, hogy a fiú apja befolyásos kormánytisztviselő. Nyikolaj mást nem tehetett, minthogy elmagyarázta az embernek, hogy mi is történik. Elmondta neki, hogy nem érezte magát képesnek arra, hogy segítsen a fiún, ezért csak úgy foghat hozzá minden alkalommal, hogy Isten segítségét kéri. Nyikolaj magyarázata megnyugtatta az apát, aki megengedte neki, hogy folytassa a terápiát.

Elmúlt még néhány masszázs-kezelés. Az apa egyszer fontos hívást kapott. Nyikolaj nem tudta, kitől érkezett a hívás és miről volt szó, annyit azonban észrevett, hogy sürgős az eset. Az apa gyorsan felöltözött és elindult az ajtó felé. Nyikolaj útközben megszólította: „Uram, én nem tudom miért kell sietnie, de engedje meg, hogy imádkozzak az ügyért mielőtt elmegy otthonról”.

A fiú édesapja beleegyezett. Nyikolaj imádkozott. S habár sohasem tudta meg, hogy miért kellett az embernek ennyire sietnie, de azt megtudta az apától, hogy a probléma megoldódott.

Váratlan üzenet

A terápiás masszázsnak a hatását a szülők idővel észrevették. A fiú még nem gyógyult meg teljesen, de jelentős fejlődést láttak nála. Meg tudott tenni olyan dolgokat, amelyeket korábban nem tudott elvégezni. A szülők nagyon lelkesek voltak. A fiú édesapja elkezdett dicsekedni a dolgokkal: „Nem fogjátok elhinni, hogy a masszőr, aki a fiamat masszírozza, mennyit segített már rajta. Ő az ország legjobb masszőrje. Nemhogy ti is kipróbálnátok!”

Ilyen ajánlással Nyikolaj egy csoport magas rangú államtisztviselőnek a masszőrje lett. Nyikolaj a következő bibliaversre hivatkozik: „Mindenre van erőm a Jézus Krisztusban, aki engem megerősít” (Filippi 4,13).

Talán felmerül bennünk a kérdés, hogyan is hirdessük az evangéliumot az országokban, ahol korlátozzák a vallásszabadságot? Nyikolaj története rámutat arra, hogy a Mindenható Istennek szolgálunk. Talán Nyikolajhoz hasonlóan nincs elég tapasztalatotok és tudásotok, ellenben, amikor Istentől vezetést és bölcsességet kértek, Ő hihetetlen módon ajtót nyit a számotokra.

Imádkozzatok Nyikolajért és az Euro-Ázsiai Divízió országaiért, különösen azokért, ahol korlátozzák a vallásszabadságot. Köszönjük, hogy adományaitokkal támogatjátok az evangélium hirdetését olyan országokban, ahol nehéz Igét hirdetni.

Rövid tények

- Az Euro-Ázsiai Divízió legtöbb országa valaha a szovjet tagállam volt.
- Napjainkban, ebben a divízióban 322 millió ember él, és 111,500 az adventista hívők száma. Ez azt jelenti, hogy egy adventistára 2,888 személy jut.
- Afganisztán, Kazahsztán, Kirgizisztán, Tádzsikisztán, Türkmenisztán és Üzbegisztán jórészt iszlám ország. Ez nagy kihívásnak számít az adventista egyház számára. Ezekben az országokban, amelyekben úgy 103 millió ember él, csupán 4,200 az adventista hívők száma, így minden adventistára 24,500 lakos jut. Ez egy igazi missziós terület!

4. Szombat, Október 28.

A FELHŐK KIÁLTOTTAK

Euro-ázsiai Divízió

Murad, 10 éves

(Murad szavai és könnyei, miközben elmondta a titkát a tanítónőnek, megérintették a tanítónő szívét.)

Az óra után a tíz éves Murad odament a tanítónőhöz. „Van egy titkom”, suttogta neki.

Az adventista tanítónő, aki egy vallásellenes országban dolgozott, kérdő tekintettel nézett a fiúra. Habár Murad már hónapok óta nála tanul, így még nem közeledett feléje.

„Van egy titkom, és szeretném elmondani”, ismételte suttogva.

„És miről van szó?”, kérdezte a tanítónő.

Látomás a felhőkben

Könnycsöngők pergették az arcán, miközben elmesélte: „Egyszer, amikor az iskola felé tartottam, a felhőkből egy keresztre feszített ember rajzolódott ki előttem. Nem tudtam én, hogy kiről van szó, egészen addig, amíg ön nem beszélt nekünk Jézusról. Amikor ön Jézusról beszélt, akkor eszembe jutott, amit láttam a felhőkben”.

Murad szavai és könnyei, miközben elmondta a titkát a tanítónőnek, megérintették a tanítónő szívét.

Világos, hogy Murad nem tudta hova tenni azt, amit látott. A tanítónő könnyes szemmel emlékezett vissza erre a jelenetre. Nem tudta, mit is mondjon Muradnak, mert habár a gyerekeknek beszélt ugyan a Bibliából Jézusról meg az igazi életértékek fontosságáról, mást nem igazán mondhatott nekik anélkül, hogy meg ne gyúlt volna a baja a hatóságokkal.

„Nem tudom mit tegyek.“ Mesélte a tanítónő, néhány héttel azután, hogy Murad elmesélte neki a titkát. „Murad rábízta annak titkát, amit látott, mert a szülei tiltják neki, hogy beszéljen Jézusról és higgyen benne.

Reményteljes üzenet

Talán felmerül bennünk a kérdés, hogyan hirdethető az evangélium olyan országokban, mint amilyen Murad hazája? Ám Murad történetéből azt látjuk, hogy Isten az Ő jelenlétét láthatóvá tudja tenni, akkor is, ha az Ő nevét még említeni is tilos.

Ellen White beszél arról, hogy az utolsó időben a gyerekek fontos szerepet fognak betölteni az evangélium hirdetésének munkájában. „Amikor a mennyei bölcsesség látja, hogy a felnőtteknek már nincs lehetőségük képviselni az igazságot, Isten Lelke kitölteti a gyermekeket, s ők elvégzik majd a igazság hirdetésének munkáját, amelyet az idősebb munkások nem tudtak elvégezni.“ (Testimonies for the Church, Vol. 6, p. 202)

Olyan szokatlan jelenségek, mint a kirajzolódó felhők, az emberek figyelmét Jézusra irányíthatják olyan területeken, ahol a legnagyobbak a kihívások az evangélium hirdetését illetően. Az emberek még arról is beszélték, hogy álrukban Jézust látták, akire sokan a hitüket alapozzák. Az említett területeken sokan elfogadták Jézus személyes Megváltójuknak, miután álrukban alkalmuk volt Vele találkozni.

Murad látomása a felhőkben kirajzolódó keresztről Jézusnak a következő kijelentésére emlékeztet: „Mondom néktek, hogyha ezek elhallgatnak, a kövek fognak kiáltani.” (Lukács 19,40)

A farizeusok azt követelték Jézustól, hogy feddje meg a tanítványait, akik örömteli kijelentéseket tettek Jézus messiási voltáról.

Jézus erre azt mondta a farizeusoknak, hogy ha a tanítványok elhallgatnak, akkor később a kövek fognak megszólalni és fogják hirdetni ezt az igazságot.

Ekként kiáltanak a felhők is a világnak azokon a tájain, ahol napjainkban tilos az evangélium hirdetése. Amikor Murad megpillantotta a házuk feletti felhőket, megértette az üzenetet, hogy Jézus az ő Megváltója és Megmentője. Murad tanítónője is meg van győződve arról, hogy Jézus a felhők segítségével jutott el Murad szívéhez, s habár nem igazán tudta, mit is tehetne érte abban azért biztos volt, hogy ha Jézus megtehetette, hogy a felhők beszéljenek Róla, akkor mér nem kell aggódnia azon, mit kell még tennie.

„Az a legfontosabb, hogy Isten befejezze az elkezdett művet. És el is végzi a munkát ott, ahol mi nem munkálkodhatunk.

Kérünk benneteket, imádkozzatok azért, hogy az emberek nyitott szívvel hallgassák és hogy el is fogadják az Isten szeretetének üzenetét a vallásszabadságot korlátozó országokban és a világ más tájain is. Missziós adományaitok támogatnak minket abban, hogy eljussunk ezekre a nehezen evangelizálható területekre. Köszönjük, hogy támogatjátok a Keresztény Adventista Egyház misszióját.

Missziós lehetőségek

- Imádkozzatok a hívőkért, akik a nehezen evangelizálható területeken élnek az Euro-Ázsiai Divízióban.
- Imádkozzatok azokért, akik keresi Istent, de még nem tudják, hogy találhatják meg.

- Imádkoztatok a nehezen evangelizálható területeken dolgozó egyházi vezetőkért, hogy adjon nekik Isten megfelelő bölcsességet, hogy megtalálva a megfelelő módokat, Krisztus nevében eljuthassanak az emberek millióihoz.

5. szombat, november 4.

HÁROM CSODA A KÓRHÁZBAN

Oroszország

Natalija Grigirjeva, 57 éves

Tizenkilenc éves voltam, amikor megkeresztelkedtem, de nemsokára rá elhagytam az adventista egyházat. Harminchárom éves koromig nem is jártam oda, de a három csoda, amely a kórházban történt, és amely összefüggött a családommal, ismét elvezetett engem Jézushoz.

Az első csoda

Az első csoda akkor történt, amikor a négy nővérem közül az egyik, Olga, megbetegedett. Olga adventista hívő, és egy másik városban él. Három súlyos műtéten kellett átesnie. Amikor az orvosa azt mondta neki, hogy a negyedik műtetre is számíthat, Olga behívatott és megkért, hogy imádkozzak érte.

„Félek”, vallotta be. Olga elmondta, hogy a röntgenfelvételen növés látható, és úgy néz ki, hogy rosszindulatú daganat.

Letérdeltem és imádkoztam. Megígértem Istennek, hogy leszokok a szeszesitalról, és nem fogok dohányozni se sertéshúst fogyasztani, csak segítsen a nővéremen. A rá következő és a műtétet megelőző két hét folyamán leszoktam az italról, a dohányról és az egészségtelen táplálékról.

A műtét napján Olga SMS üzenetet küldött, amelyben ez állt: „Nem műtöttek meg. Megyek haza”.

Úgy éreztem, éppen az történik, ami miatt a legjobban aggódtam. Olgának biztosan rákdaganata van, amelyet már nem lehet megműteni. Felhívtam és megkérdeztem: „Mi történt? Miért nem műtöttek meg az orvosok?”

Olga Ezt válaszolta: „Mielőtt elvittek volna műteni, az orvosok még egyszer megröntgeneztek. A felvételen azonban semmilyen daganatot nem láttak. Azt mondták, hogy minden rendben van.”

Micsoda megkönnyebbülés. A hét végéig minden nap hálát adtam érte Istennek. Szombat reggel azonban, szokás szerint, elmentem dolgozni. De belső harcot vívtam. Szörnyen éreztem magam, amiért áthágtam Isten Törvényét és felvettem a munkát szombaton, Isten viszont megmentette a nővérem életét.

Felkeltem a munkából és úgy döntöttem, elmegyek az adventista imaházba. Még időben odaértem a szombatiskolába. Abban a pillanatban megnyugodtam. Egészen otthonosan éreztem magam. Aznap átadtam a szívemet Istennek.

A második csoda

Eltelt négy év, és az idős édesanyám ekkor agyvérzést kapott. A nővéreimmel együtt bevittük őt a kórházba. Űt közben csak tehetetlenül nézett bennünket. A valaha derék asszony, ő is adventista hívő, aki egyedül nevelt fel négy lánygyereket, semmit sem tudott tenni és mondani, csak nézett ránk.

A következő két hét folyamán imádkoztunk érte. Az állapota lassan javulni kezdett, de továbbra is magatehetetlen volt. Egy idő után hazahoztuk.

Egyszer, úgy egy hétnek rá, miután hazahoztuk a kórházból, váratlanul felkelt és elkezdett járkálni. A kilenc éves dédunokája, aki erre felfigyelt, spontán örömmel felkiáltott: „Köszönjük meg Istennek!” S mi ezt meg is tettük.

Majd a 2016-os év folyamán a 79 éves édesapámat baleset érte egy másik városban; kerékpárján haladva elütötte őt az autóbusz. Kritikus állapotban szállították kórházba.

Édesapám megrögzött ateista volt, aki elvált édesanyánktól, amikor én 13 éves voltam, majd újra megnősült. Velem már nem is beszélt, miután elmondtam neki, hogy elkezdtem járni a gyülekezetbe. Minden DVD-t, amelyet küldtem neki, istentiszteletekkel vagy bibliai filmekkel, a szemébe dobott. Két héttel a baleset előtt, a Bibliát, amit küldtem neki, szintén elszaggatta és eldobta.

A harmadik csoda

Most eszméletlen állapotban feküdt a kórházban. Távol laktunk egymástól, ezért nem tudtunk bemenni hozzá a kórházba. Amikor Olga és az édesanyánk meglátogatták őt, imádkoztak érte, ahogy itt-hon mi is, hogy Isten gyógyítsa meg. Édesanyánk és a család is úgy imádkozott érte, hogy tartsa őt Isten életben addig, amíg megtér hozzá. Imádkoztunk, hogy elfogadja Jézust.

Édesapánk a kórházban, harmadnapra eszméletéhez tért, csak nem emlékezett, hogy is történt vele. Megkérdezte, miért van ő kórházban? Három óra múlva meghalt. Hogy az életének utolsó három órájában milyen gondolatok jártak a fejében, azt csak Isten tudja. Én azonban nagyon hálás vagyok Istennek azért, hogy édesapánk megkapta az esélyt a megtérésre.

A harmadik imaválasz után a szívem már nagyon vonzódott Isten felé. Megértettem, hogy Isten hallja és meghallgatja imáinkat.

Az embereknek imádkozniuk kellene. Imádkozni a családjukért, a gyermekeikért, a szüleikért, a szomszédjaikért. Isten meghallja és válaszol a gyermekei őszinte imáira.

A tizenharmadik szombati adományaink egy részével a Rosztov-na-Donu orosz városban közösségi központ épül. Imádkozzatok velünk ezért a célért, és támogassátok a szombatiskolai adományaitokkal, hogy Isten Szava itt és világszerte hirdetve legyen.

Rövid tények

- Rosztov-na-Donu egy nagy kikötőváros. A XIX. században ez a kikötőváros az egyik legfőbb kereskedelmi csomópont volt Oroszországban, különösen a gabona, a faanyag és az érc szállításában játszott nagy szerepet.
- Az elhelyezkedése és a kereskedelmi-szállítói szerepe miatt a Rosztov-na-Donu várost sokan a Kaukázus kapujának nevezik.
- Rosztov-na-Donu környékén termelik a napraforgóolaj egyharmadát.

Hatodik szombat, november 11.

SZOMBATON NINCS TANÍTÁS

Oroszország

Nikita Kirkacsev, 22 éves

Gyermekkoromban édesanyám, aki a Keresztény Adventista Egyház híve volt, tanított engem Istennel kapcsolatban, de édesapám nem engedte, hogy járjak az imaházba. Azt mondta, amint betöltöm a 18. életévemet, azt csinálhatok, amit akarok, de addig engedelmeskednem kell neki.

Amikor 18 éves lettem, beiratkoztam a Rosztov-na-Donu, dél-oroszországi városban levő építészeti egyetemre. Miután kicsomagoltam, az volt az első, hogy felkeressem a városban az adventista imaházat. Ekkor kezdtem behatóbban tanulmányozni a Bibliát és megtartani a szombatot.

Gondok a szombattal

Szinte azonnal szombati gondjaim támadtak az egyetemen. Amint kimaradtam szombaton valamelyik előadásról, a tanárok azonnal írásos figyelmeztetéseket küldtek nekem. Szombaton persze egy előadásra se mentem be, ezért sok figyelmeztető levelet kaptam. Azt az egyetemistát pedig, aki sok figyelmeztetést kap, kidobhatják az egyetemről.

Apám meg nagyon mérges lett, amikor megtudta, hogy az előadások helyett a szombati istentiszteleten voltam. Egy hosszú telefonbeszélgetés alkalmával jól lehordott. Azzal vádolt, hogy vallásos szektával van kapcsolatom. Úgy hitte, hogy mire betöltöm a 18. életévemet és elkezdem az egyetemet, addigra úgyis elfeledkezek Istenről. Elmondtam édesapámnak, hogy szeretem őt, ám Istent még jobban szeretem, és szeretnék engedelmes gyermeke lenni.

Édesanyám persze örült, hogy Istent tettem az első helyre. Felolvasta nekem Ésaías könyvéből: „Ne félj, mert én veled vagyok; ne csüggedj, mert én vagyok Istened; megerősítelek, sőt megsegítlek, és igazságom jobbával támogatlak.” (Ésa 41,10) Édesanyám imádkozott értem, és én is imádkoztam.

Megkérdeztem az egyetem dékánját, kimaradhatnék-e a szombati előadásokról. A dékán persze azt mondta, hogy nem kivételezhet. Más egyetemisták azt mondanák majd, hogy lám a dékánnak van kedvenc hallgatója.

Mivel nem maradt más hátra, úgy döntöttem, hogy minden előadót külön-külön megkérek, engedje meg számomra a szombati kimaradást, és az elmulasztott anyag más napokon való bepótlását. Ez két évig működött. A sok vizsgát, amely ugyancsak szombatra esett, alkalmam volt a hét más napján letenni.

Az egyetemista társaim kezdetben nem tanúsítottak megértést irántam. Később azonban elkezdtek támogatni és védelmezni a tanárok előtt. Néhány tanár nem kedvelt engem. Sehogy sem értették, miért választottam az egyházat az egyetem helyett. Már kezdtem aggódni, hogy talán kidobnak. Tudtam, hogy édesapám milyen fontosnak tartja az iskoláztatásomat, s nem szerettem volna neki csalódást okozni.

Ultimátum

Egyszer aztán mégis behívatott a dékán és elém tette az ultimátumot, amelytől annyira rettegettem. „Ha még egy szombati előadásról kimaradsz, kizárunk az egyetemről.

A gyülekezetben megkértük Istent, hogy Ő alakítsa a helyzetet. Két lelkipásztor elment a dékánhoz, hogy megmagyarázza neki, miért maradok ki szombatonként az előadásokról. Isten közbelépett. A dékán azt mondta, hogy maradhatok, azonban részt kell vennem az előadásokon kívüli tevékenységekben. Megkért, hogy segítsek és szervezzek meg néhány egészségügyi előadást.

A dolgok így egy időre lecsendesedtek. Ekkor ez a dékán elment, s nekem ismét szaporodni kezdtek a gondjaim.

A legnagyobb baj, ami történt velem, az volt, hogy egy tanárnő nem akarta megengedni, hogy vizsgálzzak nála, mert az egész szemeszter alatt egyetlen előadáson se voltam jelen, mivel minden előadása szombatra esett. A kollégáktól elkaptam az előadásai anyagát, és még a féléves kötelező munkát, amit ők készítettek, szintén átnézhettem. Amikor a tanárnőnek elmagyaráztam, miért nem tudok megjelenni a szombati vizsgán, így szólt: „Vagy gyere a szombati előadásokra, vagy egyáltalán ne is gyere”.

Azt hittem itt véget érnek a tanulmányaim. A dékán nem támogatott, a tanárnő se akart segíteni, mert a záróvizsgát csak azért is szombatra tette.

Könyörögtem Istenhez, hogy lépjen közbe.

A szív megváltozása

Az imáimat követően egyszer a folyosón összetalálkoztam a szóban forgó tanárnővel. Megállt, és felém fordulva mondta: „Gyere be az irodámba és hozd be megmutatni a munkádat”.

Ez a tanárnő volt az, aki az egész szemeszter alatt nem akart velem foglalkozni. Most egyszerre kész volt átnézni a munkámat. Isten hatással volt a szívére. Le is vizsgáztam nála.

Azoknak a kihívásoknak köszönhetően, amelyekkel az egyetemen szembetaláltam magam a szombat miatt, megtanultam követni Istent, és teljességgel Ő rá bízni magamat. Köszönöm Neki, hogy megtanulhattam még jobban bízni Benne, és hogy reményteljessé tette a jövőmet.

Nemsokára lediplomázok, és aztán dolgozni fogok. Két ok miatt nem félek a jövőtől. Isten hű volt és megtartotta ígéretét, hogy támogatni fog az Ő jobbjaival. S még egy jó hír: a diplomázás előtti utolsó vizsgámat munkanapra tették.

A tizenharmadik szombati adományaink egy részével a Rosztov-na-Donu orosz városban közösségi központ épül, ahol a hozzám hasonló egyetemisták összegyűlhetnek és Jézusról beszélgethetnek. Köszönjük, hogy a szombatiskolai adományaitokkal támogatjátok az evangélium hirdetését.

Rövid tények

- A mai Rosztov-na-Donu a hajdani Tanais város helyén épült; ez egy ógörög város volt, amely később erődített várossá fejlődött, s az oszmán birodalom idején Azak-nak nevezték.
- A városban és a környékén különféle lelki hagyatékokat találunk. Az orosz ortodox egyház dominál, de jelentős számban vannak még jelen a római katolikusok, a zsidó közösség tagjai, a buddhisták, az örmény keresztények és a protestánsok.
- Néhány ismert író is összefüggésbe hozható a Rosztov-na-Donu várossal, többek között Anton Csehov, Mihail Solohov, Alekszandr Puskin, Makszim Gorkij és Alekszandr Szolzsenyicin.

7. Szombat, november 18.

SÉTA A TEMETŐBEN

Oroszország

Szurajo Kugyamkulova, 34 éves

Tizenéves korában Szurajo két évig járt az adventista imaházba. Tizennyolc éves korában elmaradt, és lassan Istenről is elfeledkezett, és az egészségügyi nővéri karrierének szentelte életét. Utána férjhez ment. A házasság azonban nem hozta meg a várt boldogságot. A férje szerencsejátékokkal foglalkozott, kábítószer használt és gyakran meg is verte őt.

Egyszer, amikor ismét nagyon bánatos volt, Szurajo megtalálta a Bibliát, amelyet évekkorábban kapott egy adventista hívőtől. Felnyitotta és beleolvasott. „Mit kellett volna még tennem szőlőmmel; mit meg nem tettem vele? Miért vártam, hogy jó szőlőt terem, holott vadat termett?!” (Ésa 5,4)

Jó néhányszor elolvasta ezt a verset

Szurajo szeme könnyes lett. Érezte, hogy Isten szerint ő a szőlőskert, ám terméketlen. Imádkozott.

„Istenem, ha a férjemmel kell maradnom, akkor add, hogy ne verjen többé, és hogy együtt magasztalhassuk a Te nevedet. Ha el kell őt hagynom, akkor történjen az békésen, mert én téged akarlak követni.”

Egy rövid idő múlva Szurajo így szólt a férjéhez: „Van valaki, akit nálad jobban szeretek, aki nem csupán egy személy”.

A férj győzedelmesen félbeszakította: „Tudtam, hogy van valakid”.

„Nem olyan értelemben, ahogy te gondolod. Jézust szeretem és szeretném, ha te is megkedvelnéd Őt”, válaszolta Szurajo.

„Neked Mohamedet kell szeretned, Ő a mi prófétánk”, vágott vissza a férje.

„Nem az a lényeg, hogy ki a próféta. Jézus több, mint próféta. Ő a mi Megváltónk.”

Veszélyes döntés

Néhány nappal később Szurajo férje, drogos állapotban egy nagyobb össze pénzt veszített a fogadáson. Úgy gondolta, inkább börtönbe megy, mint hogy szégyenkezzen azon, hogy nem tudja visszafizetni a pénzt.

Még mindig drogos állapotban, úgy gondolta, Szurajót meggyilkolva jut legbiztosabban börtönbe. Meghívta őt egy késő esti sétára.

A Hold fényesen ragyogott, és Szurajonak nem tűnt fel a késő esti séta. Meglepődve vette észre, hogy a temető felé tartanak. Akkor valami hideg, éles tárgyat érzett a nyakán. Egy kés volt! A férje megpróbálta neki nyakát szegni.

Szurajo abban a pillanatban elkapta a kezét és így szólt: „Miért akarsz megölni? Én miattam nem érdemes börtönbe jutni”.

Dulakodtak, és Szurajo keze néhány helyen megsérült. Akkor az asszony hangosan Istenhez kiáltott: „Jézusom, segítsél! Mentsél meg!” Majd elvesztette az eszméletét.

Néhány órával később a saját ágyában tért észhez. A férje elmondta, hogy ő hozta őt haza. Szurajo ekkor kijelentette, hogy többé nem kíván vele élni. A férj nem ellenkezett, így békésen elváltak.

Egy hét telt el attól a pillanattól kezdve, hogy Szurajo Isten követése mellett döntött, amennyiben Isten segít neki, hogy békésen elváljon a férjétől. Szurajo azonban mégsem követte Istent.

Talált magának lakást és egészségügyi nővéri állást, éjszakai nővérként. Ám eszébe jutott, mit ígért Istennek. Imádkozni kezdett: „Ha szeretnéd, hogy kövesslek, akkor mond meg nekem Istenem, hogy melyik egyházhoz csatlakozzak. Melyik az igazi, ahol te jelen vagy?”

Rossz buszra szállt

Egyik szombat reggel, a hosszú, éjszakai ügyelet után, Szurajo véletlenül rossz buszra szállt fel. Észre sem vette egészen addig, amíg a busz a végállomáshoz nem ért. Tekingetett, és megpróbálta kitalálni, hogy hol van. Vele szemben megpillantotta az adventista egyház imaházépületét. Rájött, hogy nem véletlenül szállt fel rossz autóbuszra; Isten vezette őt el oda, ahol az adventista imaház állt.

Szombat reggel lévén éppen kezdődött az istentisztelet. Szurajo bement az épületbe és csakhamar rájött, hogy Isten éppen ezen a helyen szeretné őt látni. Ettől kezdve sohasem marad el az adventista egyháztól.

A tizenharmadik szombati adományaink egy részével a tádzsikisztáni missziós programot támogatjuk, mert az országnak 8 millió lakója van, és köztük csak 204 az adventista hívők száma.

Köszönjük, hogy imáitokban és a szombatiskolai adományaitok átadásakor is megemlékeztek Tádzsikisztánról.

(Még részletesebben Szurajóról az adventista weboldalon olvashattok: bit.ly/Jesus-in-Tajikistan sőt a gyermekeknek is elmeséltük a történetet, amelyet a gyermekek negyedévi Távoli hírei között szintén megtaláltak.).

Missziós adatok

- Tádzsikisztán hegyvidéki ország Közép-Ázsiában, nincs tengerpartja, 8 millió lakója van. Tádzsikisztánban a legtöbb ember tádzsik, és tádzsikul beszél, perzsa dialektussal.
- Mivel 70 évig a Szovjetunióhoz tartoztak, a legtöbb tádzsik oroszul is tud.
- A népesség 70%-a 30 évnél fiatalabb.
- Tádzsikisztán nemzeti sportja a „gustigiri“, a birkózás hagyományos alakja.

8. szombat, november 25.

A FUDBALL JÓ OLDALA

Tádzsikisztán

Bahridin Sanginov

(Bahridin azonnal elfogadta, hogy foglalkozzon a gyerekekkel és általa a szüleikkel is összebarátkozzon.)

A fiúk a szomszédságból, akik adventista edző vezetése alatt játszanak Tádzsikisztánban, amellet, hogy kerülük a sárga és piros kartonos helyzeteket, arra is gondjuk van, hogy speciális, kék kartont se kapjanak. Bahridin edző ugyanis kék kartonnal bünteti azokat, akik káromkodnak és csúnyán beszélnek. A második kék karton után a játékosnak el kell hagynia a pályát.

A szülőknak tetszik Bahridin edző fegyelmezése. Azt is észrevették, hogy a pályán gyakorolt fegyelem eredményeként a gyermekeik többet ségédkeznek otthon. A fiúk kevesebbet káromkodnak és kevesebb időt töltenek számítógépes játékokkal.

Új fajta bizonyosságtevés

Ezt a futballcsapatot a tádzsikisztáni adventista egyház törekvéseinek eredményeként sikerült megszervezni, és a célja, hogy elérjék a szomszédjaikat az evangélium üzenetével ebben a közép-ázsiai országban. Ez egy majdnem teljesen iszlám ország, ahol mindössze 204 az adventista hívők száma. A bizonytalan helyzet miatt az eltelt időszakban majdnem 1000 hívő hagyta el Tádzsikisztánt. Az egyházvezetők véleménye szerint nagyon nehéz hirdetni az evangéliumot, mivel nem engedélyezik az evangelizációkat.

Az egyházvezetők remélik, hogy a 2016-os évi keresztség után, amikor az imák és az egyházi tevékenységek eredményeként 18 személy adta át az életét Istennek, egyházunk növekedni kezd. Az egyházvezetők igyekeznek különféle egyházi tevékenységeket kigondolni, mint amilyen ez a futballcsapat, vagy az angol nyelvtanfolyamok, az egészségügyi előadások, a családkapcsolati tanfolyamok. És a kis kerékpárklub tevékenységeit is támogatják.

E programok révén lehetőség van a szomszédsággal való barátkozásra, amely a társadalmi feltételeken is javít.

Ebben a negyedévben a 13. szombati adományaink egy részével a tádzsikisztáni futballcsapat általi bizonyosságtevést támogatjuk.

Véletlen küldetés

A futballcsapat a dusanbei (tádzsikisztáni) adventista egyház egyik épülete közelében levő pályán játszik. A csapatot 2015-ben alakítottuk, amikor a szomszédgyerekek meglátták, hogyan játszik Bahridin, és megkérték, hogy legyen az edzőjük. Bahridin azonnal kapott az ötleten, hogy foglalkozzon a gyerekekkel és általa a szüleikkel is összebarátkozzon. Nem kellett ehhez sok pénz – csak három futball-labda, síp és egy stopperóra.

Később kapott egy bizonylatot Ázsiai Futballszövetségtől, hogy szabadon foglalkozhat a gyerekekkel.

Hetente két-három alkalommal edzenek, hogy felkészüljenek a mérkőzésre. Minden 90 perces edzést 15 perces lelki üzenettel kezdenek el. A 11-13 éves gyerekek ma már nem használnak drogokat és más káros szereket, mert rendszeresen edzenek.

Az Adventista Misszió által követett meccsen például egy kék kartont se kellett kiosztani. A szitáló esőben is a gyerekek kitartóan futottak a

labda után. Mosolyogva fogadták az edzőjüktől kapott tanácsokat. Ezt a mérkőzés még más olyan fiatal is végignézte, akik szintén szerettek volna csatlakozni a csapathoz. Bahridin elmondta nekünk, hogy ezek a fiúk, akik itt voltak a mérkőzésen, szintén kapnak majd esélyt arra, hogy a csapat tagjaivá válhassanak.

A lejátszott mérkőzések után a szülők mindig meghívják otthonukba az edzőt, teázni és beszélgetni.

„A szülők örülnek a komoly edzéseknek. Gyakran hozzám lépnek és elmondják, mennyi örülnek ennek a csapatnak. „Boldogok vagyunk, hogy megszervezte a csapatot, hogy a fiunkat behívta az utcáról és kerékvágányba tette.”

Kérünk benneteket, imádkozzatok a futballcsapatért, ne azért, hogy megnyerjék a mérkőzést, hanem hogy megnyerjük a szívüket. Köszönjük, hogy a szombatiskolai, missziós adományaitokkal is támogatjátok a tádzsikisztáni és a világszerte megszervezett programjainkat.

Missziós adatok

- Tádzsikisztán szekuláris államnak tartja magát, ahol papíron vallásszabadság van, ám az ország lakosságának a 98% -a iszlám vallású.
- Az első adventisták, Iván és Vasszili Koszmanyinin, 1929-ben érkeztek Tádzsikisztánba.
- Tádzsikisztánban csak 204 adventista keresztény van, s ez azt jelenti, hogy egyetlen adventista hívőre 39 215 lakós jut. A hívők friss ötleteket keresnek, amelyek segítségével gyakorlatias módon meg tudják közelíteni az embertársaikat, Isten pedig ajtót nyit.

9. Szombat, december 2.

MEGÉRI-E JÓNAK LENNI?

Ukrajna

Roman Prodanyuk

Tamás egy grúziai üzletember. Megtakarított 15,000 \$ és szeretett volna autót vásárolni. De akkor úgy érezte, hogy ki kell segítenie a rokonokat, akik nehéz helyzetben voltak. Ettől a gondolattól sehogy se tudott

szabadulni. Éjszaka is csak erre gondolt, sőt nappal sem tudott szabadulni a gondolattól, még munka közben is ez járt a fejében. Mintha valaki arra bízta volna, hogy segítsen a rokonokon.

Végül engedett az unszolásnak. Egyik barátja által talált a rokonoknak munkát Hollandiában. Kifizette nekik a repülőjegyet, a többi pénzt meg elosztotta közöttük.

A rokonok meglepődtek ezen a tettén. „Hogy tudjuk ezt meghálálni neked?”, kérdezték.

„Ez nem igazán ajándék. Csak kölcsönadtam. Ha dolgoztok, majd visszatörlesztitek, és akkor én is meg tudom venni az autót.”

A csalódás

Egy idő után a rokonok jó pénzeket kerestek. Tamás kérte, hogy törlesszék a kölcsönt, de a rokon elutasították. Már a telefonhívására se akartak válaszolni.

Tamás haragudott. Elrepült Hollandiába és meghagyta az üzletember barátjának, akinél a rokonok dolgoztak, hogy ne fizessék ki a fizetésüket, amíg le nem törlesztik a kölcsönt. Majd visszarepült Grúziába, 15,000 \$ készpénzzel a zsebében. Valami azonban elrontotta a tervét. Valaki ellopta tőle a pénz felét.

Egyszer Tamás üzleti útra ment Kijevbe (Ukrajna). A parkban több tucat játszógyereket látott. A gyermekekre vigyázó felnőtt személytől megtudta, hogy a túloldalon levő Keresztény Adventista Egyház gyermekfesztivált szervezett, a szomszédságban élő gyerekek számára. Ez a felnőtt személy Roman volt, a lelkipásztoruk.

Tamás, tele negatív gondolatokkal a rokonokat illetőleg, szinte azonnal elbeszélte neki mi történt vele, hogy miként viszonzották a jó tettet. „És önnek mi a véleménye erről”, kérdezte a lelkipásztor véleményét. „Érdemes-e mindezek után jónak lenni és jót tenni?”

A lelkipásztornak eszébe jutott néhány bibliavers.

Így szólt Tamáshoz: „Azt hiszem, hogy történetből kihagyott egy fontos részletet. Mielőtt segített rajtuk, a rokon a szegénységükért Istent okolták, igaz?”

„Honnan tudta?”, kérdezte Tamás meglepődve. „Pontosan így van.”

„Onnan tudom, hogy a Bibliában írja: Távol legyen. Sőt inkább az Isten legyen igaz, minden ember pedig hazug, amint meg van írva: Hogy

igaznak ítéltessél a te beszédeidben, és győzedelmes légy, mikor vádolsz téged.” (Róma 3,4).

„Az ön rokonai Istent hibáztatták a szegénységük miatt, pedig Isten adott nekik pénzkeresési lehetőséget.” De a lelkipásztor itt nem állt meg. „A másik dolog, amiről nem beszélt nekem, hogy a rokonai, miután visszatértek Grúziába, az összes pénzüket elherdálták, utána pedig ismét csak Istent hibáztatták a nyomoruk miatt.”

„Éppen így történt! De ön honnan tudott minderről?” Tudom, mert a Biblia erről is ír. A hiábavalóságból keresett marha megkisebbül; (Példabeszédek 13,11a).

Meglepő prófécia

„És van még egy utolsó dolog, amiről nem beszélt nekem. A hollandiai csalódását követően, ahogy ön visszatért Grúziába, az üzlete nagyon felvirágzott.”

„És ezt meg honnan tudja?”, érdeklődött Tamás. „Olyan eredményes voltam a munkámban, hogy szinte magam is meglepődtem.”

Tudom, mert a Példabeszédekben benne van: „Kölcsön ad az Úrnak, aki kegyelmes a szegényhez; és az ő jótéteményét megfizeti néki (az Úr).” (Példabeszédek 19,17).

Tamás csodálattal hallgatta, de nem tudott teljes képet alkotni a dologról. Megkérte a lelkipásztort, segítsen neki.

Roman pásztor elmagyarázta: „A rokonai szegények voltak és Istent hibáztatták miatta. Isten úgy döntött, hogy alkalmat ad nekik, hogy az ítéletkor ne lehessen kifogásuk. Isten keresett valakit, aki kölcsön tudott adni nekik bizonyos összeget. Ez volt az a pillanat, amikor a Szentlélek ösztönzésére ellenállhatatlan vágyat érzett arra, hogy segítsen a rokonokon, hogy kölcsönadjon a rokonoknak. A rokonok becsületlenek voltak, és nem éltek az alkalommal. Az ítéletkor nem fognak tudni kimagyarázkodni, és nem mondhatják majd, hogy Isten nem adott nekik alkalmat. Az ítélet napján ön is ott lesz, és talán azt mondja majd: Istenem, miért voltál kegyelmes a rokonaimhoz, és hozzám nem? Isten majd így válaszol: Mivel tartozok én neked? Habár a rokonaid megbízhatatlanok voltak, én visszafizettem neked a kölcsönt. Megtérült a pénz, amit odaadtál nekik.”

E szavak hallatán Tamás sírni kezdett. „Isten nem csak egyszerűen visszaadta a pénzt, hanem háromszor annyit adott.”

Roman lelkipásztor halkán megkérdezte: „Megéri-e tehát jót cselekedni?”

„Igen”, monda Tamás. „Ennél jobban már nem lehet áttekinteni a helyzetet”.

Köszönjük, hogy imádkozni fogtok az adventista lelkipásztorokért, akik végezve munkájukat, bizonyoságot tesznek az embereknek, és köszönjük, hogy adományaitokkal is támogatjátok a Keresztény Adventista Egyház Misszióját.

(Roman Prodanjuk a Keresztény Adventista Egyház Kijevi Egyházterületének az elnöke.)

Rövid tények

- Ukrajnának, a hajdani szovjet szövetségi köztársaságnak, 42,5 millió lakosa van.
- Az ország termékeny, megművelhető földjét évszázadokon keresztül a „világ gabonaföldjének” nevezték. Ukrajna a világ egyik legnagyobb gabonaszállítója. Az országnak nagy iparzóója is van.
- Ukrajna egyik országrészében a lakosság a szennyezett levegő és víz következményeivel küzd, és az atomszennyezetség miatt már ezrek haltak meg, amelyre 1985-ban került sor, amikor felrobant a Csernyobili atomerőmű.

10. Szombat, december 9.

BIZONYSÁGTEVÉS A VONATON

Ukrajna

Nikoláj Zsukalyuk, 84 éves

Kereszténynek lenni nem csak szóbeli bizonyágtevést jelent, hanem keresztényi életmódot is, hogy amikor az emberek szemlélnék minket, akkor meglássák, hogy más milyenek vagyunk. Akkor kérdéseket fogunk majd feltenni, és ti lelkesen beszélhetek, mivel ismeritek a választ. Ellenben, ha senki semmit nem kérdez, akkor nincs okotok beszélni.

Tevékenykedve

Én megtalálom a módját annak, hogy az emberek kérdezgetni kezdjenek. Úgy vélem, nem jó dolog vitába szállni a szombat vagy más tanok körül. Azt szeretném, hogy ha az emberek észrevennék, hogy van valami, amit nyújtani tudok nekik.

Néhány nappal ezelőtt Lvovban felszálltam a Kijevbe, Ukrajna fővárosába tartó éjjeli vonatra. A fekvőhelyes kocsni egyik kétszemélyes fülkájében lefoglaltam egy ágyat, a másik ágyat azonban egy nőnek foglalták le.

Amikor megismerkedtünk, így szóltam hozzá: „Ismerkedjünk meg, mert több órán át együtt fogunk utazni. Ön Lvovi, vagy üzleti ügyben járt Lvovban?“, kérdeztem a hölgyet.

Az asszony válaszolt: „Nem Lvovi vagyok, hanem kijevi, és most hazafelé utazok”. Mosolyogva mondtam: „Én meg Lvovi vagyok, és most Kijevbe utazok”.

„És miért utazik Kijevbe?“, kérdezte kedves érdeklődéssel.

Mondtam neki, hogy egyházi hivatalnok voltam és világszerte sok barátom van. Amikor a barátaim Ukrajnába jönnek, néha meghívnak, hogy találkozzunk Kijevben. Mondtam neki, hogy az idegeneknek gyakran Kijev a legalkalmasabb hely a találkozásra, én meg örülök, hogy találkozhatok velük. E szavakkal mondtam el pár szót röviden magamról.

Az érdeklődés felkeltése

A szavaim felkeltették az asszonyban az érdeklődést. „Az én nevem Nádja. Ön melyik egyháznál dolgozott?“,

Nem válaszoltam neki azonnal. Válasz helyett mosolyogva megkérdeztem: „Ön melyik egyházba jár?“,

„Sehova sem járok, de ortodox kereszténynek vallom magam”, válaszolta. Nádja asszony, és elmondta, hogy pszichológusként dolgozik, meg hogy az olyan emberekkel való munkára szakosodott, akiknek a kelet-ukrajnai konfliktusok miatt voltak traumáik. Majd így szólt: „Megértettem, hogy ön nem ortodox keresztény. De mi a különbség az ön egyháza és a pravoszláv egyház között?“,

„A pravoszláv hívők vasárnap tartják az istentiszteleteiket, mi meg szombaton.”

„Mire gondol, amikor azt mondja, hogy szombaton tartják az istentiszteletet?“,

„Olvasta valaha a Bibliát?“, kérdeztem.

„Természetesen, olvastam.”

„És a Tízparancsolatról hallott már?“,

„Igen”, mondta elgondolkodva. „Ne lopj... ne ölj.”

„Jól van; a negyedik parancsolat pedig a szombatról szól”, mondtam.

És még sokáig beszélgettünk. Láttam, hogy szinte egész éjjel beszélgethetünk volna, ezért azt ajánlottam, hogy aludjunk egy kicsit. Nádja asszony még több információt szeretett volna, ezért megkérdezte, hogy melyik kijevi könyvkereskedésben kaphat a könyveimből, mert beszélgetés közben elárultam neki, hogy már 15 könyvet írtam.

Kapcsolatban maradni

A hölgy csalódott volt, amikor megtudta, hogy a könyveim nincsenek kinyomtatva. Ám megígértem, hogy küldök neki egy könyvet, amennyiben megadja a címét.

Leírta hát a címét és a telefonszámát. Másnap reggel Kijevbe érve bemutatott a férjének, aki a vasútállomáson várt rá.

Ők ketten segítettek a csomagomat elcipelni a vasúti váróteremig, majd meghagyták, hogy amennyiben senki nem jön értem, szabadon hívjam fel őket.

„Majd mi gondoskodunk önről“, monda Nádja asszony.

Ez aztán a missziós bizonyosságtevés! Van egy új barátnőm, aki többet akar tudni Istenről és az Ő igazságáról. Továbbra is fenntartom vele a kapcsolatot.

Missziós adományaitokból biztosíthatunk irodalmat az emberek számára a világ minden táján, akik csak szeretik az igazságot. Köszönjük, hogy imáitokban megemlékeztek az Adventista Misszióról és átadjátok a missziós adományaitokat.

(Nikoláj Žukalyuk napjainkban már 84 éves. Ő az Ukrán Egyházterület korábbi elnöke. A hite miatt a Szovjetunió idejében kétszer is volt börtönben. Még több információt találtok vele kapcsolatban az Adventista Misszió weboldalán: bit.ly/nikolaizhukalyuk).

Missziós adatok

- Ukrajna lakosságának nagy része pravoszláv hívőnek tartja magát. 2,2% -uk protestáns keresztény, 2%-uk meg római katolikus, és 1% -uk iszlámvallású. A lakosság 11%-a egyetlen vallási csoportosuláshoz se tartozik.
- Ukrajnában 47,500 adventista keresztény él. Ez a szám csak egy kicsivel kevesebb mint a divízió hívőségének a fele. Ez azt jelenti, hogy Ukrajnában minden adventista hívőre 900 nem adventista lakós jut.

11. Szombat, december 16.

HÁROM IMA

Moldova

Nadezsda Raja, 54

A férjemmel az adventista egyház mellett éltünk. Gyakran láttam embereket az utcán, akik a Bibliájukat magukhoz szorítva haladtak az utcán. Elkezdtem gondolkodni azon, hogy valami hiányzik az életemből, mert nem tudtam, hogy mit ír a Bibliában. Mindez a Szovjetunió kollapsza idején történt. A Biblia nem volt elérhető, ezért nem is olvastuk.

Én nagyon szerettem volna jobban megismerni, ezért titokban eljártam egy családhoz hallgatni, ahogy felolvasnak a Bibliából. Nem akartam, hogy bárki megtudja, mivel az emberek a városomban kicsúfolták az adventistákat.

A nem pravoszláv Biblia

Bizonyos idő elteltével kértem a családtól egy saját Bibliát. Meg is kaptam. Csodálkozva láttam, hogy a szombat majdnem minden lapon ott van. Azt gondoltam, ez biztosan nem egy pravoszláv Biblia.

Nagyon érdekelni kezdett, hogy végül is, melyik az istentiszteleti nap. Vajon a szombat, ahogy a Biblia mondja, vagy a vasárnap, ahogy a szomszédok tartják?

Édesanyám azt ajánlotta, hogy menjek el a legközelebbi városban élő paphoz. „Ő nagyon őszinte ember. Biztosan megmondja neked az igazságot“, magyarázta.

Beszélgetés a pappal

Megtaláltam a papot, és eléje terjesztetem a dilemmámat. Így szóltam: „Vettem egy Bibliát, és azt hiszem adventista Biblia. Szeretném összehasonlítani az ön pravoszláv Bibliájával.” A pap megkért valakit, hogy hozzon egy Bibliát. A Bibliára várva megkérdeztem: „Mit mond a Biblia, melyik az igazi istentiszteleti nap?”

„Ha már veszel Bibliát, akkor nézd meg egyedül!”

„Nem, hanem kérem, ön mondja meg. Öntől akarom hallani.” Kérleltem, de nem akart segíteni, és egyszerűen nem akarta megmondani. Végre meghozták a Bibliát. Harminc Rubelt fizettem érte a papnak, ami akkoriban jelentős összeg volt. Nagyon félttem, miközben elhagytam

a pravoszláv templomot, hogy mit szól majd a férjem, ha megtudja, menyi pénzt adtam a Bibliáért.

Úgy döntöttem, hogy nem megyek mindjárt haza, hanem elmentem az édesanyámhoz. Útközben összetalálkoztam a fivéremmel, és az egész történetet elmondtam neki. Még ott az utcán fogtuk és összehasonlítottuk a Bibliát, és láttuk, hogy minden hasonló. Félelemmel gondoltam arra, hogy most mit is tettem? Annyi pénzt kiadtam érte, közben szinte teljesen egyforma a két Biblia. Imádkoztam, hogy a férjem ne tudja meg.

Néhány perccel később a fivérem azt mondta, hogy kell neki ez a pravoszláv Biblia, és adott nekem 30 Rubelt érte. El sem tudtam hinni. Isten máris válaszolt az imámra.

A visszautasító férj

A férjem persze nem támogatót abban a döntésemben, hogy adventista legyek. Nem jártunk templomba, s most már nem is akarta elkezdeni. Imádkozni kezdtem érte.

Akkoriban, amikor megkeresztelkedtem, a férjem mellkasának nagy részén kiütések jelentek meg. Ránézni is rossz volt. Amikor csak lemostam neki a sebeit, mindig Isten segítségét kértem. Emlékszem, hogy sokszor rápotyogtak a könnyeim a hátára, miközben így imádkoztam: „Ő a férjem, és szeretem őt“. Múlt az idő, s egyszer, a hátát kezelve felkiáltottam: „Mi történt a kiütéseiddel?“

A férjem azt mondta, hogy nem tudja. A kiütések egyszerűen eltűntek.

Az esemény után a férjem elkezdett gondolkodni, hogy miért is haragudott mindig, amikor csak megemlítettem neki a gyülekezetet. Egyik éjjel álmában Krisztus második eljövételét látta. Érezte, hogyan remeg a föld alatta. Felébredt és hozzám fordulva, monda: „Van még annyi időnk, hogy megkeresztelkedjünk?“

A második imakérésem is meghallgatást nyert. Tíz év elteltével a férjem megkeresztelkedett.

Régi barátnő

Utána elkezdtem imádkozni az egyik, kedves osztálytársamért. Húsz éve nem láttam, de imádkoztam az üdvösségéért. Egyszer a férjemmel elutaztunk Moldova fővárosába, egy különleges adventista ünnepségre. Az ünnepségen összefutottam a régi barátnőmmel, az iskolatársnőmmel,

akiért imádkoztam. Megkérdeztem tőle: „Mit csinálsz te itt a sok adventista hívő között?”

„Én is adventista vagyok”, válaszolta.

„De hogy történt?”

„Hát nem te mondta 20 évvel ezelőtt, hogy az adventista egyház az igazi egyház?”

„Ez lehetetlen. Én akkor nem is ismertem az adventistákat.”

De ő kitarzott abban, hogy én hívtam fel a figyelmét az adventistákra.

Az egyetlen magyarázat az lehet, hogy amikor a keresztyénségről beszélgettünk, az isteni beavatkozás hatására a keresztyén szó helyett az adventista szót hallhatta.

A beszélgetésünk után a barátnőm elindult a lelki utazásra, amely elvezette őt az adventista egyházhoz.

Isten válaszolt a barátnőm üdvösségéért mondott imámra már 20 évvel ezelőtt, amikor még meg sem kértem rá.

Ilyen hatásos az ima.

Most a szovjet időből való adventista egészségügyi üdülőért imádkozom, amelyet cserkész táborra és egyházterületi központtá szeretnének alakítani e negyedév 13. szombati pénzeszközeinek támogatásával. Csatlakozzatok hozzám és támogassátok ezt a projektet.

Rövid tények

- Moldova Európa egyik legszegényebb országa. Főleg mezőgazdaságból élnek.
- Moldova hivatalos nyelve a román. A román nyelv az olasz, a francia, a spanyol és a portugál rokonnyelve.
- Moldova fővárosa Kisinyev, ahol 500,000 ember él.
- Tranta (egy fajta birkózás) Moldova nemzeti sportja.

12. szombat, december 23

PERBEN ISTEN ELLEN

Moldova

Viktor Buftek, 40 éves

Moldovában, a szülőhazámban, ahol államügyészként dolgoztam, nehéz életünk volt. A feketepiacon vettem hát egy lengyel útlevelet, és a jobb élet reményében Írországba költöztem.

Akkor megtudtam, hogy a szobatársam adventista hívő.

Fárasztó szobatárs

Aleksandar egészen kihozott a sodromból az állandó bibliaolvasásával. Amikor csak azt állítottam, hogy a gyerekkori egyházam tanításai helyesek, Aleksandar mindig kinyitotta a Bibliáját és talált egy-egy igehelyet, amely azt bizonyította, hogy nincs igazam. Nem tudtam meggyőzni, hogy vasárnapot ünnepeljen és nyugodtan fogyassza a sertéshúst. Úgy éreztem lemaradok valamiben, mivel Alexander naponta olvasta a Bibliát. Azt mondta, hogy a keresztsége óta nyolc év telt el, s ez alatt az idő alatt nyolcszor elolvasta a Bibliát. Én meg még soha ki se nyitottam.

Megbízta őt azzal a feladattal, hogy bizonyítsa be nekem, hogy a Bibliát az utóbbi 2000 évben nem változtatták meg. Adott nekem öt könyvet, amely a Bibliáról és az archeológiáról szólt. Ezeket a könyveket olvastam munkába menet, mert Dublinig 90 perc volt az út oda és vissza is. Megértettem a könyvekből, hogy a Biblia nem változott.

Akkor az az ötletem támadt, hogy Alexander biztosan valamilyen különleges, adventista Bibliából olvas. Szereztem magamnak egy Bibliát, és elkezdtem összehasonlítani a szobatársamével. Minden egyforma volt.

Bebizonyítani, hogy Alexander téved

Péntek esténként különösen nyugtalan voltam, amikor láttam, hogy a szobatársam készül a szombatra. Nem volt világos előttem, hogyan tud Alexander, egy egyszerű hegesztő, annyi mindent a Bibliáról. Elhatároztam, hogy én magam is kutatni fogom a Bibliát, de csak azért, hogy bebizonyítsam, hogy Alexander téved. Felhasználtam jogismere-

teimet, kerestem bizonyítékokat és felállítottam az esetet. Feljegyeztem 100 kérdést, amelyet elébe terjesztek, köztük a következőket is:

- Miért a szombat és nem a vasárnap?
- Miért ne fogyasszunk sertéshúst?
- Mire jók a Dániel 2. fejezetében található próféciák?

A megváltozott szív

A Biblia olvasása közben azonban megtaláltam a válaszokat. Világossá vált előttem, hogy a gyermekkori egyházam tanítása távol állt az igazságtól. Tudtam, hogy be kell ismernem, hogy tévedtem, és hogy követnem kell Istent, a szombatünnepléssel kezdődően.

Aleksandar nagyon meglepődött, amikor megmondtam neki, hogy el akarok menni vele az imaházba. Egy évre rá megkeresztelkedtem.

Az otthoni rokonság persze nem örült, amikor megtudta, hogy egyházat változtattam. Az írországi barátaim azt hitték megbolondultam, de engem már semmi sem tudott megállítani. Életem legfontosabb dolga az volt, hogy Krisztussal járjak.

Becsületes

Aleksandar figyelmeztetni kezdett a feketén beszerzett útlevélemre, amely segítségével Írországbán élhettem. Megállapítottam, hogy mind Isten, mind az állam törvényeinek engedelmeskednem kell. Összeszaggattam az útlevelet és eldobtam. Csak a moldovai útlevelemet hagytam meg, amellyel azonban nem élhettem Írországbán. Bármelyik rendőr, aki megállított volna, nyugodtan elrendelhetette volna, hogy viszatoloncoljanak Moldovába.

Így imádkoztam: „Istenem, nem tudom, hogy azt akarod-e, hogy itt maradjak, vagy visszamenjek Moldovába, de legyen meg a Te akaratod“.

Akkoriban nem volt munkám, és útlevél nélkül lehetetlennek tűnt munkát találni. Az imámat követően nemsokára azonban felkínálták, hogy éjjeliőrként dolgozzak egy fitness klubban. Még szabad szombatot is kaptam.

Aztán így imádkoztam: „Istenem, szeretnék én is adót fizetni és becsületesen élni. Megadni a királynak, ami a királyé“.

A moldovai útlevéllel beléptem az adóhivatalba, eltökélve, hogy folyószámlát nyitok, ami lehetővé tenné, hogy adót fizessek. Előttem volt egy házaspár Lettországból, akik gyengén beszéltek angolul. A tisztviselő hosszú ideig beszélt velük. Ideges lettem, miközben ott várakoztam a

sorban. Elgondolkodtam azon, hogy mit fog majd mondani a tisztviselő, amikor megtudja, hogy illegálisan élek Írországban.

Amikor a letterszági házaspár végül elment, átadtam az útlevelet a tisztviselőnek, és elmagyaráztam neki, hogy szeretnék egy folyószámlát nyitni, hogy fizethessem az adót. A tiszt csak végignézett a mögöttem álló emberek során, majd visszanyújtotta az útlevelemet és adott egy űrlapot, amit ki kellett töltenem. Nem is nézte az útlevelemet! Hét nappal később postán elküldték a folyószámlámmal kapcsolatos papírokat, és elkezdhettem fizetni az adót. A barátaim nem tudták elhinni, hogy kaptam egy folyószámlát.

Amikor néhány évvel később visszautaztam Moldovába, az Ír államtól visszakaptam a túlfizetett adó összegét.

Moldovában mesterdiplomát szereztem, és most jogi tanácsadóként dolgozok egy német cégnél. Továbbra is meg van a szabad szombatom, és rendszeresen fizetem az adót.

Isten kegyelméből ma már Istennek és az államnak a törvényeit is megtartom, mert Isten gazdagon megáldott.

Missziós adatok

- A 3.5 milliós lakosú Moldova lakosságának a 90%-a ortodox kereszténynek vallja magát.
- Moldovában 9,000 tagja van a Keresztény Adventista Egyháznak, ami azt jelenti, hogy minden adventistára 388 nem adventista lakos jut. Az Euro-ázsiai Divízióban ez a legjobb arány.
- Mialatt Moldovában 238 gyülekezet van, az egész országban csak egyetlen adventista iskola létezik. Ez az iskola, úgy 80 km-re a fővárostól, egy faluban található.

13. szombat, december 30

PROGRAM – APA TELJESEN MEGVÁLTOZOTT

Ének:	Válasszatok egy missziós éneket a Keresztényi himnuszokból
Köszöntő szavak	A szombatiskola vezetőjétől
Ima	
Program	„Apa teljesen megváltozott”
Adomány	Kérjétek meg a gyerekeket, hogy az adománygyűjtés alatt énekeljék el orosz nyelven a füzet hátulján található éneket.
Záró ének	Közös ének a keresztényi himnuszokból
Záró ima	

A program résztvevői: 1 elbeszélő és 2 szónok, aki előadja a történetet (egy felnőtt és egy serdülő lány).

(*Megjegyzés:* a résztvevőknek nem kell fejből megtanulniuk a szerepüket, de jól kell ismerniük az anyagot, hogy ne kelljen egész idő alatt a füzetből olvasniuk. Gyakoroljátok be a programot, hogy a szereplők jól érezzék magukat, és szükség szerint kihangsúlyozhassák, amit fontosnak tartanak.)

Elbeszélő: Ebben a negyedévben megismerkedtünk az Euro-ázsiai Divízióval, a fél világot felölelő, két kontinensre kiterjedő területtel, Északon az északi sarki régióktól kezdődően, a közép-ázsiai, buja, hegyi völgyekig és sivatagokig terjedően. A kihívások ezen a területen ugyanolyan nagyok, mint maga a terület.

Ma egy család történetét mondjuk el nektek. De mialatt meghallgattátok, hogyan vezette őket Isten, gondolatok arra, hogyan vezetett benneteket, és hogyan vezet milliókat az Euro-ázsiai Divízióban. Ily módon gondolkodva kérdezzétek meg Istent, miként támogathatjátok az evangélium hirdetését, ebben és más térségekben is.

APA TELJESEN MEGVÁLTOZOTT

Dmitri Kosztas és a lánya, Anjila

(Legjobb, ha a történetet egy felnőtt és egy kamasz lány adja elő.)

Anjila: A nevem Anjila. 18 éves vagyok és a szüleimmel meg a 14-éves öcsémmel együtt élek egy észak moldovai helységben. Ő az édesapám, Dimitri. Ő valaha állandóan ideges és rossz kedvű volt.

Dmitri: Jó reggelt. Én hajdan zenetanárnak tanultam. A szakmában munkát nem találva egy privát tó mellett űrködtem. Etettem a halakat és óvtam a területet az illegális horgászoktól

Anjila: Amikor 12 éves voltam, egy adventista testvérnő bekopogott hozzánk és meghívott engem és az öcsémet az adventista imaházba. Édesanyánk majdnem egy évig vezetett minket minden szombaton, de a nagyszülők ezt nem nézték jó szemmel. Azt mondták: „Mindenki rajtunk nevet. Ez akkora szégyen!”

Édesanyánk meghívta édesapát is, hogy jöjjön velünk az imaházba, ő azonban folyvást elutasította, mert félt, hogy mit szólnak majd a szülei. Volt jó kifogása.

Dmitri: Egyéb dolgom is van. Nincs nekem időm Istenre. Talán majd találok időt Istenre és az egyházra, ha befejezem a ház körüli munkálátokat.

Anjila: Általában mindig így zárultak a beszélgetések. Apa már belefáradt hallgatni a gyülekezeti dolgokat. Mindenkinek megtiltotta, hogy eljárjon az imaházba. A testvérnő, aki akkor meghívott minket az imaházba, továbbra is eljárt hozzánk és hívogatott bennünket, de mi többé nem mentünk el.

Néhány hónap múlva apa befejezte a ház renoválását és így szólt:

Dimitri: Végre! Most már van szabad időm.

Anjila: De mégsem törődött Istennel. Nem tartotta meg az ígértét, hogy elmegy a gyülekezetbe.

Akkor különös dolgok történtek édesapámmal. Kezdett félni egyedül a házban. Ideges volt és mindig kiabált. Felment a vérnyomása, elment az orvoshoz, aki felírt neki néhány fajta orvosságot, azonban semmi sem segített. Már az orvos se tudta mit tegyen.

A nagyanya azt tanácsolta édesapámnak, hogy látogasson el egy közeli kolostorba. Azt mondta, hogy majd a pap tudni fogja, miről van szó, anélkül hogy bármit kérdezne tőle. Édesapám néhányszor el is ment, de ez sem változtatott a helyzeten.

Apa mindenfelé kérdezősködött. Az embereket az élet értelméről kezdte kérdezgetni. Az egyik ember, akivel kapcsolatba került éppen az adventista gyülekezeti vén volt. Beszélgetés után édesapám elfogadta a meghívást, hogy részt vegyen egy három napos. Amikor hazajött, otthon minden elmondott az édesanyjának.

Dimitri: Elmentem az egyházi programra és nagyon jó hatással volt rám. Amikor hazamentem így szóltam a feleségemhez: „Mától kezdve járunk imaházba, jó?”.

Anjila: Anya nagyon meglepődött, de boldog volt. Én is boldog voltam. Azt hittem álmodom.

A következő szombaton együtt mentünk az imaházba, és azóta se maradtunk el.

Dimitri: Anjila, azt azonban nem tudod, hogy én imádkoztam, mielőtt elkezdtem járni az imaházba.

Nem szerettem, hogy mérges, és félős vagyok. Minden úgy tűnt, mintha életem a vége felé közeledne. Nem láttam értelmét annak, miért élek még? Valamilyen teher nyomasztott. Már tudom, hogy a sátán igyekezett visszatartani. Biztosan azt tervezte, hogy tönkretesz.

Egyik nap letérdeltem és imádkoztam. Tudtam, hogy csak Isten segíhet rajtam. Azt mondtam Neki: „Légy irgalmas hozzám, bűnöshöz! Nem tudom mi történik, de kérek segítsél a te erős kezeddal.” Az ima után könnyeb volt, mintha máris levették volna vállamról a terhet. Egy hang ezt mondta nekem: „Lépj tovább. Minden jó lesz. Majd én segítek”.

Anjila: Családként jártunk az imaházba. A lelkipásztor meghívott minket a keresztelendők osztályába. Tavaly mind a négyen - apa, anya, az öcsém és én - megkeresztelkedtünk.

A nagyszülők nem örültek az elhatározásunknak. Úgy vélték, hogy az öcsém és én kényszerből megyünk a gyülekezetbe. A nagyanya azt mondta a szüleinknek: „Szégyenbe hoztátok a gyerekeket. Ők még fiatalok, előttük az élet. Nem járnak sehova, még táncolni se. Hogy fognak férjhez menni, megnősülni?”

Mondam nekik, hogy a tánc és a házasság nem jelenti az élet legfontosabb részét. Meghívtuk a nagyszülőket az imaházba, de ők elutasították.

Hálás vagyok Istennek, amiért csodat tett édesapám életében. Apa teljesen megváltozott. már nem ideges és rossz kedvű. Nem olyan, mint amilyen korábban volt. Szereti Istent és most ő vezeti a kis gyülekezet zenei életét.

Dimitri: A feleségemmel együtt a szovjet időből való egészségügyi központban keresztelkedtünk meg, amelyet az adventista egyház most cserkész táborrá és egyházterületi központtá alakít.

A mai, tizenharmadik szombati adományaitokkal hozzájárulhattok ehhez az átalakításhoz. Köszönjük, hogy a 13. szombati adományai-

tok átnyújtása közben nem feledkeztek el Moldováról és a Euro-ázsiai Divízióról.

Elbeszélő: A 13. szombati adományokat az Euro-ázsiai Divízió területén felmerülő szükségletek projektjeire fogjuk felhasználni. A részleteket megtaláljátok a szombatiskolai tanulmány hátlapján. Kérjétek ki Isten tanácsát azzal kapcsolatban, hogyan támogathatjátok Isten művének befejezését itt és a világ minden táján, hogy Jézus mielőtt eljöhessen. (Az adományok begyűjtése halk zenei kíséret mellett.)

A KÖVETKEZŐ 13. SZOMBAT PROJEKTJEI

A következő negyedévben a Közép-amerikai Divíziót fogjuk nektek bemutatni, ahova a hívők által osztott áldást fogjuk eljuttatni.

A következő projekteket emeljük ki:

- Evangéliumi hatásközpont az adventista Mayaguez (Puerto Rico) egyetemen, az Antillákon.
- Interkulturális Missziós központ és gyülekezet a dél-karibi Maracasban, Trinidad szigeten.
- Interkulturális missziós központ és kórház a mexikói Tabascanban.

Missziós fényugár

Ezt a missziós történeteket tartalmazó folyóiratot az Adventista Misszió Irodája nyomtatja, negyedévenként. A vele járó DVD-n is rajta vannak a világ minden tájáról érkező történetek, azokat a missziós terveket is beleértve, amelyekre a negyedév végén gyűjtjük az adományt.

A Missziós Fényugarat felhasználhatjátok:

- A szombatiskolában
- A gyermek-szombatiskolában
- A szombatiskolai előkészületeknél
- Az iskolai és családi áhítatokon
- A cserkészeknél
- Az imaórákon

A DVD teljesen ingyenes.

A missziós történeteket az Internetről is letölthetitek a www.missionspotlight.org WWW.MISSIONSPOTLIGHT.ORG. WWW.MISSIONSPOTLIGHT.ORG.

A kiadó megjegyzése: Ha a szombatiskola tagjai valaha is felvetették a kérdést, hogy hová mennek a heti missziós adományaik, akkor talán ez a cikk hasznos lesz a számukra.

HOVA KERÜLNEK A MISSZIÓS ADOMÁNYAIM?

Volt-e már valaha olyan érzésetek, hogy a missziós adományaitokat egy „fekete lyukba” tesztitek?

Azt ugye tudjátok, hogy a tizenharmadik szombati adományaitokat mely országok, mely projektjeinek a támogatására külditek? De vajon mi történik a rendszeres szombati missziós adományaitokkal? Mire lesznek felhasználva?

Lehet, hogy meglep benneteket az a tény, hogy a heti missziós adományaitokból világszerte több mint 1000 misszionáriust támogatunk. Valójában, a heti missziós adományaitokat 70%-ban a missziós munka és a világegyház munkájának a támogatására költjük. A Generál Konferencia tehát pénzt különít el a divíziók, a Közel-Kelet, az Észak-Afrikai Unió, és az Izraeli Missziós terület számára, missziós tevékenységek megszervezésének és lefolytatásának céljával.

A többi pénzt a világegyház szolgálatában álló, különféle intézmények és ügynökségek kapják. Például ebből támogatjuk a Loma-Linda egyetem egészségügyi missziós munkáját, az Adventista Világrádió evangéliumhirdetését, meg az ADRA humanitárius szervezet tevékenységét.

Az utóbbi években, világviszonylatban, több millió ember, akik sok kísértéssel néznek szemben, ismerte meg a Jézus Krisztusban való üdvösséget, és csatlakozott a Keresztény Adventista Egyházhoz. E területeken ezer gyülekezetet szerveztünk meg. Azonban, miután megkeresztelkedtek, ezek az új hívők részesülnek-e megfelelő ápolásban? Vajon van-e hozzáférésük azokhoz az anyagokhoz és programokhoz, amelyek segítségével erősödhetnek az új hitükben, és fejlődhetnek a tanítványságban? Van-e ezeknek az új gyülekezeteknek elég lelkipásztoruk?

Missziós adományaitok világszerte támogatják a mű növekedését és fejlődését. Ha még több információt szeretnétek a világmisszióval kapcsolatban, akkor látogassatok el a honlapunkra: AdventistMission.org.

Köszönjük, hogy imáitokkal és pénzeszközeitekkel támogatjátok az Adventista Misszió projektjeit. Ti vagytok azok, akik hozzájárulnak ahhoz, hogy a világszerte élő emberek életei megváltozzanak.

Geri Krauz az adventista Misszió irodájának igazgatója.

ADATFORRÁSOK

Még több információ az olvasók számára

Oroszország, Kirgizisztán, Moldova, Tádzsikisztán, Ukrajna, Kazahsztán és a többi, Euro-ázsiai Divízióhoz tartozó ország kulturális örökségeiről olvashattok még a helyi könyvtárban található könyvekben; az országokkal kapcsolatban érdeklődhettek az utazási irodákban, vagy az adott országok nagykövetségein. Illetve, egyszerűen írjátok be a keresőprogramotokba a kiválasztott ország nevét.

A következő weboldalak is hasznosak lehetnek a számotokra:

Oroszország: government.ru/en/

Wikitravel: bit.ly/wikiRussia

Lonely Planet: bit.ly/PlanetRussia

Kyrgyzstan: bit.ly/wikiKyrgyzstan

Moldova: bit.ly/wikiMoldova

Tajikistan: bit.ly/wikiTajikistan

Ukraine: bit.ly/wikiUkraine

Seventh-day Adventist websites

Euro-Asia Division: adventist.ru

West Russian Union Conference: zrs.adventist.ru

Moldova Union of Churches Conference: adventist.md

Northern Kazakhstan Mission: adventist.su

Az Adventista Misszió DVD-je mindig ingyenes, és erről megnézhetitek a szóban forgó országokból érkező történeteket, valamint az adventista egyház világmissziójának más történeteit. Kérjetek egy DVD másolatot a szombatiskola vezetőjétől, vagy töltsétek le a DVD-t a következő weboldalakon:

www.AdventistMission.org

www.AdventistMission.org/dvd.

Ezt a DVD-t még az adventista egyház hazai honlapján is letölthetitek. Címünk: www.subotnaskola.org.

Az Adventista Misszió folyóirata már a Facebook szociális hálózaton is megtalálható.

Olvassátok, kommentározzátok, osszátok meg a történeteinket a következő Facebook-oldalon: www.facebook.com/mission-quarterlies.

Célmegvalósító eszközök

Összpontosítsatok a Világmisszióra és növeljétek heti missziós adományaitokat. Kérjétek meg a szombatiskola bizottságát, tűzzön ki elétek egy célt, mennyit szeretnétek összegyűjteni. (Legyen kicsit több mint az elmúlt negyedévben, osszátok el az elmúlt negyedév missziós adományait 14 részre: 12 rendszeres szombati missziós adomány és két rész tizenharmadik adományra.)

Mutassátok meg a hívőknek a negyedévi cél elérésének heti grafikonját. Emlékeztessétek a hívőket, hogy a mű a heti szombatiskolai missziós adományoktól függ.

A tizenkettedik szombaton tegyétek közzé a negyedév missziós adományairól szóló jelentést. Bátorítsátok a hívőket, hogy a tizenharmadik szombaton adakozzanak kétszer vagy háromszor annyit, mint az átlagos missziós adományba szoktak. A szombatiskola után számoljátok át és tegyétek közzé, mennyi gyűlt össze. Ez a gyors tájékoztatás bátorítani fogja a hívőket, hogy további igyekezetet fektessenek a missziós munka támogatásába.

Euró-Azsiai Divízió (EAD)

Állam/Unió	Gyülekezet	Keresztelt tagok	Népesség
Fehérorosz u.	66	3,773	9.508,000
Kaukázus	129	7,473	18.358,267
Kelet-orosz	82	5,016	22.659,182
Távol-Kelet	48	2,231	8.082,256
Moldova	141	9,066	3.552,000
Déli Terület	74	4,213	103.224,000
Transz-Kaukázus	33	1,721	16.731,000
Ukrajna	828	47,642	42.677,000
Nyugat-orosz	382	28,597	95.226,295
Krimi	26	1,799	2.288,000
Összesen:	1,809	111,531	322.306,000

A statisztikai adatokat a Keresztény Adventista Egyház Generál Konferenciájának a 2015-ös évi jelentéséből vettük át.

**Ebben a negyedévben adományainkkal
támogatni fogjuk a/az:**

1. Olyan többcélú komplexum építését a moldovai Reziniben, ahol egy cserkészközpont és egy idősek otthona is helyet kap.
2. A Dusanbeban (Tádzsikisztánban) élő gyermekek és tizenévesek sporttevékenységén alapuló missziós bizottságtevési programot.
3. Többcélú sportkomplexum felépítését a kirgizisztáni Tokmokuban levő, „Heritage” Keresztény Iskolában.
4. „Szolgálj és világíts” missziós központ felépítését az oroszországi Rosztov-na-Donu városban.
5. Missziós- és hatásközpont az oroszországi Vlagyivosztokban.
6. A gyermekek terve: egy óvoda az iskoláskor előtti gyerekek számára a kazahsztáni Pavlodarban.

Kiadja: A Keresztény Adventista Egyház Főbizottsága
Belgrád, Radoslav Grujić u. 4.

Előkészítette: A Főbizottság Szombatiszkolai Osztálya

Felelős: Igor Bosnić

Sokszorosítva: A kiadó irodájában – 2017

Istentiszteleti használatra